

**ЖНИВА-2020:
ФІНІШ**
2 СТОР

**ЧАС В'ЯЗАТИ
ПЕРЕВЕСЛА -**
3 СТОР

**ВЕЛИКІ ЧЕМПІОНИ
З МАЛЕНЬКОГО СЕЛА**
7 СТОР

**Конкурс від
«П'ятчка»! -**
8 СТОР

ПЕРЕВЕСЛО

Міжрайонний інформаційний бюлетень Групи компаній
«Нива Переяславщини» №2 від 8 серпня 2020 року

БУДЕМО З ХЛІБОМ!

Іще вчора ці вкриті шершавою позолотою колоски спрагло вбирали в себе невичерпну енергетику сонця. Вітер розчісував стирчаві вуса, співав їм на ніч колискову, а вранішні роси умивали їх перед новою зустріччю з багрянцем на сході. А сьогодні вони були особливо піднесені, коли вдалині відчували протяжний гул потужних машин, які караваном розтягнулися серед пламенючої мли безкрайої пустелі. Зніяковілий агроном потайки прехреститься, як перед шкільним екзаменом, і тільки тоді прийде до тями, коли з бункеру вилетіть золотою рікою останнє стигле зерно. «Будемо з хлібом! - кожен полегшено зітхнув, і всі життєві клопоти відійшли на другий план. Будемо з хлібом - означає житимемо!

Кузня для чемпіонів

Читайте на 6 стор

Ми потрапили у ТОП-10 в Україні серед виробників комбікормів

Маємо комбікормовий завод потужністю 180 тисяч тонн комбікормів на рік, що дозволяє виробляти гранульований комбікорм. Модернізували лінію із переробки сої на соєвий жмх потужністю 72 т/добу. Використовуємо тільки власну сировину із контролем ГМО, маємо високооснащену лабораторію. Виробляємо комбікорми для власних потреб.

У самому адмінцентрі Обухова з'явився новий магазин «П'ятачок»

Вірніше магазин переїхав із попереднього місця у нове орендоване приміщення. Ще на стадії ремонтних робіт його шанувальники не раз допитувалися, коли вже можна буде зайти до нього. А які гарні люди у ньому працюють!

Наші продавці - Валентина Каблучко та Галина Рижкова разом з нами вже багато років і знову чекають відвідувачів. З восьмої години ранку до восьмої години вечора готові запропонувати улюблений товар на ваш вибір. І, звичайно, перший покупець — чоловік. Отож нехай щастить і йому, і магазинчику, і всім жителям міста.

Розташований «П'ятачок» у самому адміністративному центрі Обухова, поруч із мерією, адміністрацією та із найзатребуванішими крамницями — продуктами.

Асортимент магазину, як завжди вишуканий і доступний.

ОДИН У ПОЛІ – ЯК ПРАЦЮЄ КОМБАЙНЕР У ЖНИВА

BBC News Україна зняло відеоролик про нашого колегу-комбайнера Ігоря Смовського під час жнив. «Рано встати, підготувати комбайн, отримати завдання від агронома, працювати в полі до вечора – так проходять дні», - розповів комбайнер.

Він живе у селі Вознесенське у Київській області і працює у Групі компаній «Нива Переяславщини».

Ігор розповів BBC News Україна, за що любить свою роботу і життя в селі, а також про що мріє, коли працює у полі.

Вітаємо переможців конкурсу «Мій найкращий відпочинок»!

Першою стала наша співробітниця Юлія Остапенко. А свій сертифікат героїня вирішила передати багатодітній родині із Студениківської ОТГ. Про реалізацію цього наміру читайте у наступних дописах. Всім нових перемог та смачного життя із «П'ятачком»! Торгова марка «П'ятачок» стала спонсором фотоконкурсу від Переяслав.City «Мій найкращий відпочинок». Володарку другої премії Катерину Бойко ми зустріли у фірмовому магазині якраз під час отримання виграшу.

У поїздку до міста Дубай в Об'єднаних Арабських Еміратах Катерину Олександрівну запросили діти, таким чином відзначивши день народження.

Звичай носити вуса з'явився понад 3 000 років тому. У кельтів навіть було вусате божество. Нині про вуса співають пісні, вони – ознака мужності, дорослості.

Вуса є також у тварин, рослин і навіть риб. Пшениці бувають остисті й безості, але зовсім інша історія ячмінні вуса. Вони у нього зовсім не для того, щоб проникати у найменші шпаринки

й «кусати» тебе нещадно, вони важливі. Перші вуса у ячменю – сигнал до того, що час додати регулятор росту, щоб колос не згинався донизу, а стояв під кутом 45 градусів, що дає можливість його краще комбайнувати, не втрачаючи урожайності шляхом обламування колоса. Та якщо стоїть

ПАЙОВИКАМ -

ПРО НАС

спекотна погода, вище 24 градусів, то усі регулятори заборонені. Буде від того більше шкоди, ніж користі. У цьому році саме така ситуація. Коли вусань був у всій красі, стояла тридцятиградусна спека, тому зараз агрономи з тривогою поглядають, як заходять у поле комбайни. Тут уся агрономічна служба: керівник ТОВ

кожен — зі своїми особливостями. Великі перепади температур для всіх сільськогосподарських культур погано. Ячмінь ярий, сяяли ми його у березні, нібито запасу зимової вологи не було, але весняні дощики виправили ситуацію, хоча і весна була прохолодною. Навпроти кукурудза, частина в долинці вимокла, бо стояли «блюдця», тому усі особливості

ДОВГІ ВУСА - ЦЕ ЩЕ НЕ ВСЯ КРАСА

«Яготинське» Олексій Бугай, агрономи: Владислав Царинний, Олександр Маковський, Ярослав Євстратенко.

«Цей рік – нетиповий для агрономів, — посміхається Олексій Олександрович, — і так кожен рік, бо типових років у агрономів не буває,

потрібно враховувати, для цього й існує агрономічна служба».

Працюють на полі всі, кожен виконує свою роботу. Мирно гудуть комбайни у руках досвідчених комбайнерів Володимира Дубенського, Олександра Вегери, Євгена Короля, Юрія Чужі. Трактористи Сергій Кельбах та Віталій Вишневецький готові відразу підготувати поле під посівну. І тільки в обідню перерву усі збираються на кілька хвилин, аби перекусити, тому для журналіста це найкращий час зустрітися із працівниками. Після смачного супу та плову усім охота поговорити, але ніколи, — жнива! І тільки ми з вами можемо переконатися, яка то краса – ячмінні вуса!

«Жнива у компанії у розпалі. Ячмінь змолотили на половині площ, попередньо урожайність становить 5, 3 центнерів з гектара. Люди працюють, техніка не підводить, маємо прохання до «небесної канцелярії», щоб погода була сприятливою. Зараз це хліборобам дуже потрібно», - зазначає директор із питань рослинництва Станіслав Кошіль.

ТАКЕ ВОНО – ЧОРНЕ ЗОЛОТО

Ріпаків жнива цьогоріч почалися майже на тиждень пізніше, торік вже на повну молотили ріпак 1 серпня. Та й у всьому іншому цей сільськогосподарський рік був зовсім інакшим. А що вже агрономам дісталось, то і казати нічого!

Суша осінь, безсніжна зима і холодна затяжна весна геть не сприяли спокою агрономів, добре, що хоч травневі дощики виправили ситуацію. У цьому

році пшениця, ячмінь та ріпак достигли одночасно, тому вся техніка Групи компаній уже на жнивах.

Ріпак збирають на полі біля Жуківки Згурівського району. Це – особливе поле, як каже молодий агроном Володимир Барабаш, — чобіток. Воно і справді із висоти пташиного польоту схоже на чобіток, та і рельєф у нього особливий, не рівенький, а горбистий, а звідси й особливі умови обробітку.

Те, що вода із горбочка біжить у долинку, то це ми знаємо, а от чи знали ви, що разом з нею у долинку збігають і поживні речовини, тому агрономи це завжди враховують. Треба також мати особливу вправність під час робіт на такому полі, у дощ, до прикладу, ти так легко ним не поїдеш.

Але наші механізатори справжні віртуози, тому такий рельєф їм на заваді не стоїть. Кілька хвилин на обідню та перепочинку і вже знову всі до праці. На комбайні Вадим Чужа, Олександр Яковлев, Леонід Перескок, Олександр Колодій, На перевантажувачах Олексій Чупрун, на дисках Микола Ковалівський, а на сторожі завжди пожежники — Іван Налапко та Володимир Миронов.

Тільки пройшов комбайн, слідом за ним дискує трактор, бо навіть один день під палючим сонцем і земля втрачає 10 – 20 мм вологи, тому її «закривають». А зібране зерно стане першим у цьому році, що помандрує до одеського порту і далі до Європи.

«Вирощуємо ріпак, як експортну культуру, але із прогнозами щодо результатів, я був би дуже обережним. Ріпак називають чорним золотом, бо за кольором він чорний, але за зусиллями, які ми докладасмо, він справді золотий. Про загальні результати поки що говорити зарано, бо поле, на якому ви були вчора показало 3,4 тонни з гектара, а інше може показати 2, 6 чи понад п'ять. Змолотили культуру повністю. Ріпак – вибаглива рослина. Отаке воно – чорне золото!», - так на наші питання щодо прогнозу урожайності відповів директор із питань рослинництва Станіслав Кошіль.

ЧАС В'ЯЗАТИ ПЕРЕВЕСЛА

Гуркочуть у полях комбайни, палюче сонце висмоктує із землі рештки вологи й свою одвічну тасмницю переповідають, перешіптують пшеничні колоски... В Україні тривають жнива.

Предковичнє хліборобське ремесло уже давно втратило свій первісний смак. Для наших пращурів це не було банальне збирання зернових – це було священнодійство. Вижате за день збіжжя в'язали в снопи. Перший сніп

«воєвода» чи «зажинок» – ішов на весільний стіл або велично стояв на покуті, міцно зв'язаний перевеслом. Нині навіть значення цього слова знають небагато людей. Для озимих перевесла крутили зі свіжовижатих стебел – дві жменьки, складені при колосках, скручували «в зашморг» так, щоб колоски не м'ялися. Так виходив джгут, який тримав сніп міцно, а сніп – то символ достатку, ситого року і заможного життя.

Цьогоріч першого пшеничного снопа в'яже голова Благодійного фонду «Нива Переяславщини» Микола Федорович Шевченко. І символічно,

бо після нього у поле вийдуть комбайни, і показово: працівники повинні побачити перевесло, бо саме так називається наш інформаційний бюлетень. Поки що побачив світ тільки перший номер. А така особлива назва, бо саме вона відбиває суть видання: воно – як перевесло, воєдино зв'язує пайовиків та компанію. Тому прийшов час у прямому і переносному значенні в'язати перевесла.

На пшеничному полі спадковий агроном Віталій Трохименко, керівник ТОВ «НИВА ФАРМ», поглядає на колоски пшениці (фото 1 стор).. «У цьому році українські сорти вродили краще, бо менш вимогливі до умов. Холодна весна для нашої селекції – невелика проблема, для іноземних, німецьких – потрібні рівні, майже

ідеальні умови, тепла зима і достатньо поживних речовин, тоді вони себе покажуть. Весняної вологи для пшениці цьогоріч вистачало, а от температури навесні були для неї зависокі, і під час осінньої посівної вологи у ґрунті не було, тому зійшла пшеничка недружно, благо зима була тепла і пшениця продовжувала вегетувати.

Є виробництва, де тепличні умови чи хоча б стабільні, а в агрономів нічого заздалегідь передбачити не можна, треба мати агрономічну інтуїцію, «чуйку», – посміхається Віталій Олександрович.

У нього вона напевне є, бо мати, батько, сестра і він – агрономи, тільки брат – зоотехнік, тому і поле – то рідна стихія. Такою ж вона стала для комбайнерів Сергія П'яти, Ігоря Печеришного, Леоніда Перескока, Олександра Колодія, механізаторів Володимира Миронова та Ігоря Безкровного, водія бункеронакопичувача – Олексія Маслова, водіїв Анатолія Андрієнка, Олександра Постоєнка, Євгена Єфіменка, Олександра Мочаренка та агронома Миколи Васильовича Остапенка.

Всі роботи проводяться вчасно, швидко і комплексно: збирають, скиртують, дискують, бо у хліборобів зараз особлива пора — час в'язати перевесла.

ЗАВЖДИ МОЛОДА НАДІЯ

Пошуки одного з перших пайовиків «Ниви Переяславщини» привели нас

до села Стара Оржиця Згурівщини. Як каже сільський голова Любов Сергіївна Коваль: «Наше село було для «Ниви» навчальним центром, ми вчилися налагоджувати стосунки, а вони вчилися з нами працювати». Стара Оржиця, у 1998 році, як і більшість сіл у колишньому Союзі, вдень

такою надією, що стовідсотково вірилося: все буде добре і у дітей, і в онуків, не даремно ж вона – Надія! Перші кроки «Ниви Переяславщини» пам'ятає чудово. «Починали ми працювати разом, поруч були Олександр Іванович Гресь, Василь Михайловичем Лесь, Гайова Галина Миколаївна, Юрій Соліч, мій чоловік Микола Степанович працював на бензовозі, що доставляв нам на пай і Василь Михайлович загітував його на роботу, так він до кінця життя і пропрацював. Коли приїхав Олександр Олексійович Мостіпан, люди не повірили, а збори були у школі. Оржиця у районі була найперша, земля була розпайована, у людей були сертифікати. Всі тоді почали говорити, «вони кинуть, обдурять, обмануть». Але «Нива» на зневіру не зважала, згодом до керівництва прийшов Олексій Бугай і дружнішого колективу, ніж у нас, не було. Я сім років працювала комірником, потім бухгалтером. Альоша був керівником,

Зараз ще краще, у мішках привозять. Я хлопцям скажу – занесіть у гараж, то вони й позаносять. На три наші паї давали достатньо зерна, тепер я два паї забираю грошима, а один – зерном. Це краса, спасибі що прийшли до нас. А як пригнали першу техніку, перекидного плуга, то все село збіглося дивитись і тільки одна бабуся, що була вивезена у Німеччину, сказала, що у німця така техніка ще у війну була. Але ж то у німця, а на наших полях – то справжня дивина. Ми тільки завдяки цьому трьох дітей підняли. Чоловік працював на бензовозі і звідки тільки ту солярку не возили.. За ці кошти вчили старшого сина Ігоря, має вищу юридичну освіту і працює у компанії «Ерідон», онуку вже 19 років, слава Богу, поставили на ноги і середню – Оксанку, вже одружена, двоє діток, живе у селі, а молодший Богдан – машиніст тепловозу, живе в Ірпені. Надія Іванівна розповідає про дітей і онуків, а очі сяють такою теплотою

робить, а вночі краде. Мова зовсім не про крадіжки у сусіда чи земляка, крали у колгоспі, а це навіть не злочин – норма. Тому перші роки, коли замість колгоспу прийшла приватна структура, були дуже непрості. У кожній господі був кінь і підвода, а люди розуміли, що якщо посіяне, то можна возом заїжджати прямо на поле і пакувати скільки тобі влізе. Під'їжджаємо до ошатного будиночка у Старій Оржиці Згурівського району, де живе невеличка дуже приємна жіночка – Надія. Її знає усе село, її приходу очікують, особливо старенькі, яким охота поговорити, але найбільше вони чекають пенсію, бо Надія – листоноша і вже 14 років приносить у господи виключно добрі новини або гроші. І навіть її негативна відповідь на одвічне питання стареньких про пенсію: «Добавили?», – не дуже розчарує, бо вона прийде за місяць і можливо відповідь таки буде ствердною. Вона прожила велике життя і хоча за час нашої розмови підступно підкрадалися сльози й у голосі бриніла вселенська жіночка туга, але її блакитні очі сяли

але і міндобриво сам завозив і ніколи не ділив роботу на «начальничу» і робітничу. Разом працювали з Віктором Гончаренком – він на тракторі, потім Віктор Стрикунів, Володя Панченко, Володя Шахраїв, Саша Одинець, Володимир Дубенський, Вася Клименко, Юрій Ботвина (мова автора). Хлопці були з іншого району, переяславські, та тут залишилися й одружилися. Роки були важкі, усім жити було непросто, але такого, щоб зарплату у «Ниві» не платили, не було, їм і паї здали відразу, як Мостіпан почав брати. Ми були першими й навіть не розраховували, що із землі можна щось мати. Навколо ж такі бур'яни росли, аж страшно. Люди не вірили, що щось із цього вийде, а ми як пішли, так і досі не шкодуємо. Як підписували перші договори на оренду – було важко, самі об'їздили усю округу, а як зерно почали привозити, то крали і охорона не допомагала.. Відразу розраховувались зерном, а ми і раді, бо було чим живність годувати, а пізніше вже стали у склад завозити. Було привезуть цілу машину зерна, благодать, Є що змолоти та годувати хазяйство...

і світяться молододомолодо, так ніби їй досі двадцять п'ять. Та нічого дивного, бо вона ж Молода, тільки наголос на останньому складі. Ніби коментуючи думки, Надія Іванівна каже: «Тут мусиш бути молододою, доки сумку із кореспонденцією дотягнеш, то і думати ніколи про вік. І по селу ганяю, і город «пахаяю», і сама. Ще маю курей, качок, козу, шестеро поросят у в'єтнамських, навіть у вихідний гасаю по селу, бо самій дома сидіти досадно. Роботу свою люблю, бо вона потрібна людям, мене люди виглядають...105 людей мене чекають. Часом до двох - трьох сиджу, заповняю папери й робота тримає мене в тонусі, бути зайнятою набагато легше. Колись у хаті було п'ять душ, потім четверо, тоді троє, двоє... зараз я сама. Спасибі, діти підтримують». Її стіл завалений кореспонденцією, у свій вихідний вона «летить» велосипедом на роботу, щоб віддати квитанції, газети, допомогти оржичанам вчасно сплатити послуги. Вона квапиться, поспішає, завжди доброзичлива, усміхнена і завжди молода Надія.

ПАЙОВИКАМ-

МИ ГОТОВІ ПІДСТАВИТИ ПЛЕЧЕ!

Саме так про об'єднання зусиль у період світової пандемії говорить власник компанії «Нива Переяславщини» Олександр Мостіпан. «Нинішня ситуація – це національна біда, тому наше підприємство

долучається до допомоги установам та окремим громадянам. Особливо сьогодні потерпають пенсіонери. Шкода, що держава не може платити достойні пенсії... Допомагаючи людям, ми усвідомлюємо, що це не вирішення проблеми. Мало того, у нас навіть є ідея в майбутньому, за створення відповідної законодавчої бази, ми готові, як у розвинених державах, взяти на себе створення пенсійного фонду підприємства, який згодом дасть можливість виплачувати нашим працівникам достойні пенсії, а поки що робимо те, що можемо».

До Зелених свят Група компаній уже традиційно вручає продуктові набори найбільш незахищеним громадянам, що перебувають на обслуговуванні територіальних центрів. Пакунки складаються із найнеобхідніших продуктів. Тут крупи, борошно, макарони, цукор, олія, кілька видів хлібо-булочних виробів, печиво, і, звичайно, продукція торгової марки «П'ятачок»: тушонка, паштет, смалець, каша. Помандрували напередодні свята вітальні коробки до Баришівського, Згурівського, Переяслав-Хмельницького та Яготинського районів, до сіл, у яких працює «Нива Переяславщини»

Усі, кого ми відвідували, зустріли нас, як давніх знайомих, дякували за подарунки, добрі слова та відвідини. Для багатьох людей ми єдині, хто приходить, окрім соціальних

працівників та сусідів, бо це самотні люди, котрі, здебільшого, не мають рідних та близьких. Ті, хто вручав подарунки, не забували також про заходи безпеки.

Ми щиро бажаємо усім відвіданим доброго здоров'я, звичайних життєвих радостей, підтримки і розуміння!

ЩО НЕ ЛЮДИНА – ТО ДОЛЯ

«Рішення про виділення допомоги самотнім людям, які перебувають на обслуговуванні соціальних працівників, ухвалили ще на початку карантину, щоб хоч якось підтримати найбільш незахищені верстви

трагедії, тому ми щасливі, що можемо принести хоч якусь маленьку радість у їх буденне життя», - так про акцію говорить власник компанії Олександр Мостіпан.

Цього разу агрономи компанії

із пакунками й хвилини щастя, навіть кілька разів ледь не одружили голову Благодійного фонду «Ниви Переяславщини» Миколу Федоровича Шевченка, дарма, що він одружений (йому також уже 80 років!).

У Старій Оржиці Згурівського району разом із сільським головою Любов'ю Сергіївною Коваль завітали у десять осель, а всього цими днями 134 особи отримали подарункові набори від компанії.

Марія Василівна Гончар каже, що це вже ніби родина приїхала, і що таких добрих людей на її віку було немало.

Варвара Ничипорівна Шипко у цьому році відзначила 90 років і то каже, що вона сирота, тому її записали ще на рік пізніше, але вона так раділа гостям, що вийшла провадити нас аж до воріт.

А Ніна Григорівна Полоз, колишня вчителька і сільський голова навіть пригостила нас варениками, так що якось незручно стало і незрозуміло, хто таки кому більші гостинці приносив. А що вже вареники були смачнющі, то й сказати не можна!

Іван Трохимович Микитенко, колишній чорнобильець, і хоча із

протезом, але двір викошений і каже, що робити ще подужає.

Дунетхан Володимирівна Бастрикінна щойно приїхала від доньки із Москви, але період її карантину уже закінчився, просила переказати подяку всьому колективу.

Люди, за плечима яких роки трудового стажу, життєві випробування, несуть у собі якусь особливу силу, не скоряються обставинам, радіють маленьким радощам, щиро зустрічають гостей і вірять, що завтра буде не гірше.

І кожна людина – то доля, достойна сторінок роману, писана роками й подіями, і ми щасливі, що можемо у цій долі бути світлим промінчиком.

населення. Це покоління, на долю якого випали важкі випробування, тому як можемо, так намагаємось полегшити їхнє життя. Багато з цих людей пережили ще й серйозні особисті

роз'їхалися у різні села, аби напередодні Івана Купала вручити продуктові набори. У них, як завжди – цукор, олія, мука, гречка, макарони, хліб, плетінка, печиво та вироби торгової марки «П'ятачок»: тушонка, каша з м'ясом, паштет, смалець, — словом до святкового столу продукти уже є.

Дивовижно, яка сила духу у цих людей. Здебільшого їм уже далеко за вісімдесят, але тримаються вони бадьоро, ми також намагалися принести разом

ВЕЛИКІ ЧЕМПІОНИ ВИРОСТАЮТЬ ІЗ МАЛЕНЬКОГО СЕЛА

Чи може завадити нинішня ситуація із коронавірусом робити життя села цікавішим? Безумовно, що ні. І це довело керівництво села Яблуневе Баришівського району, де у розпал літа відкрили новенький спортивно - тренажерний зал. Повноправним гостем на святі була і Група компаній «Нива Переяславщини», як головний спонсор події.

«Пандемія вносить свої корективи у наше щоденне життя, але відкриття спортивного комплексу у селі – це визначна подія. Ми задоволені, що у цьому залі є часточка й наших зусиль, бо він – результат плідної роботи багатьох людей. Насправді найголовніший відвідувач цієї споруди – діти, саме вони зможуть вдосконалюватись тут фізично, розвивати силу духу, міцність і ростити».

Спільно із Яблунівською сільською радою ми працюємо із 2016 року і робимо все для того, щоб село росло і розвивалось. Безпосередньо у цей спортзал ми вклали близько 500 тисяч гривень, а всього у комплекс Будинку культури та адмінприміщення понад 1, 5 мільйона гривень, бо ухваливши рішення про співпрацю чотири роки тому, робили і будемо робити все для процвітання громади села. Сьогодні також презентуємо для нового залу професійну звукопідсилювальну апа-

ратуру, такий комплімент жіночій частині Яблунівського для занять шейпінгом, фітнесом, аеробікою чи іншими ритмічними напрямками спорту», - вітаючи із подією, зазначив директор Групи компаній Віталій Шакель.

Господар села, Микола Петрович Холявко, додав, що подібної споруди немає не тільки у найближчих районах, але і на всьому Лівобережжі: «Дякую усім причетним, це велика подія для села і не тільки для молоді. Переконаний, що кожен сільський житель заслуговує, щоб спортивні споруди прийшли до нього додому, працювали локально, якщо він не може доїхати до міста, тому ми втілили цю мету.

У грудні минулого року розпочали роботу із обладнання залу. Із перших днів, починаючи із будівельних матеріалів, електропроводки, завершуючи виконанням робіт, – усе допомогла зробити «Нива Переяславщини», кошти на тренажери виділено Баришівською районною радою. Так поступово запущене приміщення перетворилося на зручний, теплий, просторий тренувальний зал. На найближчій сесії ми збираємось ухвалити рішення про роботу спортивного інструктора і у нас є чудова кандидатура – Богдан Новицький – тренер національного класу з тхеквондо. І це треба зробити, бо сам спортзал без людини, яка розуміє, що і

як треба робити, мертвий.

- Особлива подяка «Ниві Переяславщини», яка, на відміну від інших компаній, не послалася на проблеми через коронавірус, а знайшла можливість допомогти нам відремонтувати цей зал. Жодного разу не пошкодували, що доля звела нас із таким партнером».

Також голова презентував гіри – по-

ДОБРОБУД

дарунок від своєї родини та захисні шоломи від автодорожньої організації.

Право перерізати стрічку отримали Віталій Шакель та Микола Холявко, а відтак усіх запросили до щойно відремонтованого та обладнаного залу.

Зал справді вражає своєю ошатністю, тренажерами: кардіо, силовим та фітнес обладнанням. А ще у ньому є все для боксу, боротьби, різні гіри – від найбільших до зовсім малесеньких, які в руках дорослого чоловіка виглядають, як іграшка. Обладнано також санвузол, є все для занять східними единоборствами.

А головне є людина, яка може допомогти розвиватися і використовувати все це із користю. Богдан Новицький займається тхеквондо вже більше п'яти років, він володар чорного поясу II дану, а головним вважає потребу витягнути дитину від комп'ютера чи підлітка з вулиці і залучити до спорту. Спорт дисциплінує і організовує, спорт спонукає бути кращими. Набирає тренер дітей від чотирьох років і до найповажнішого віку. Головна мета боротьби – це самооборона, уміння захистити себе. Це будуть різновікові групи і тренування уже розпочалися.

Вітали зі святом жителів учасники фольклорного ансамблю «Горлиця» під керівництвом Леоніда Мартиненка і

«Нива Переяславщини» - сільськогосподарська компанія і головне наше призначення вирощувати зернові, годувати поросят, випускати якісну продукцію, але, на жаль, ситуація зобов'язує взяти на себе і багато інших соціальних речей.

РЕМОНТ ДОРОГИ НЕ НАШ ПРОФІЛЬ, АЛЕ...

«Вперше питання про створення окремої служби чи підрозділу, який може проводити ремонт дорожнього покриття, виникла майже три роки тому. Саме тоді ми придбали спеціалізовану техніку, почали вивчати технологію, підготували спеціалістів до роботи. Наші працівники - не автодорожники за освітою, зазвичай вони виконують виробничі завдання в інших підрозділах, керівник робіт Сергій Набіулін - механік, інші – підсобні працівники, водії, але ми займаємось ямковим ремонтом третій рік і всі «наші латки» стоять. Значить, робимо все правильно, якісно і на совість, намагаємось, щоб це було не на один день.

Відремонтували те, що найбільше «кричало», «просилося», бо вибоїни

загрожували вже не тільки технічному стану авто, але й були потенційно небезпечні для людського життя. Тому зробили незначний ямковий ремонт у с. Переяславському Переяслав-Хмельницького району, у Сотниківці та Двірківщині Яготинського району. Загалом на ці потреби використали майже 30 тонн асфальту», - зазначає куратор робіт, головний інженер Групи компаній Олександр Онищенко.

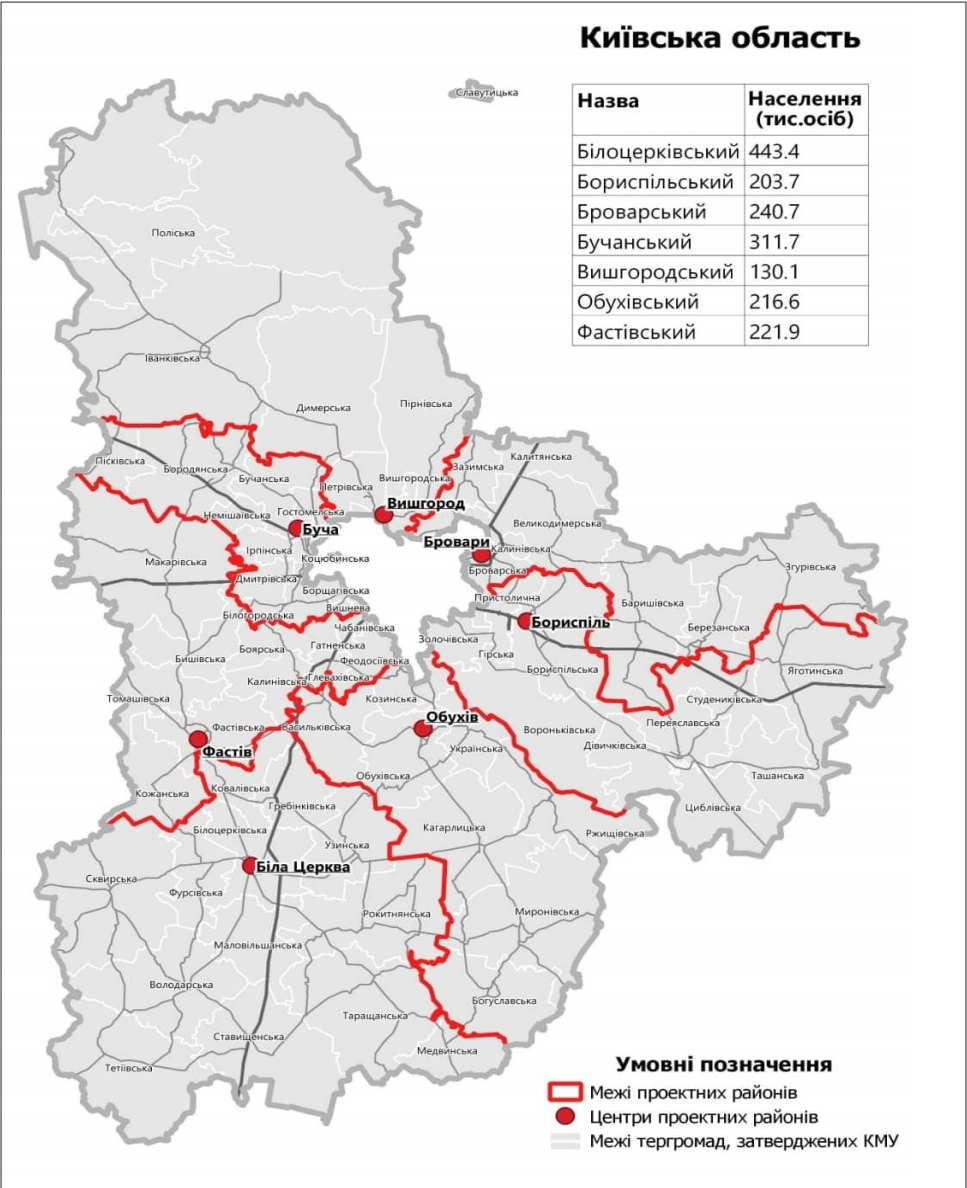
Як каже сільський голова Двірківщини Олександр Івахно, дорога потребувала ремонту невідкладно, особливо на поворотах із Воронівщини на Двірківщину, на Сулимівку та на центральному в'їзді до села: «Неодноразово зверталися до всіх інстанцій та все безрезультатно: область звертала на район, а в районі

було дуже помітно, що глядачі скупили за пісню, бо нагородили артистів палкими аплодисментами. Та найголовніше, кому дійство сподобалося, - це діти. Артем Дяченко навіть заходився позувати, бо дуже хоче стати чемпіоном. Так воно і буде, бо великі чемпіони виростають із маленького села, де дорослі відкривають спортивні зали.

– відсутні кошти. Тому на одній із зустрічей громади із директором Групи компаній, Віталій Шакель пообіцяв допомогти з ремонтом і свого слова дотримав.

Зараз уже ми бачимо реальні результати: «Нива Переяславщини» зробила ремонт близько чотирьох кілометрів дороги. Уся робота виконана відповідно до технології, все вичищено, видуто, просмолено попередньо, засипано гарячим асфальтом та утрамбовано катком, тому, думаємо, дорога ще довго служитиме людям. Слава, Богу, що взялися за цю роботу, бо більше нам допомоги чекати нема від когось».

Якраз після обіду працівники укладали асфальт і на наше питання чи стоятиме, дружно відповіли: «Років 50 – гарантія! Ну, може не п'ятдесят, а двадцять - точно!». Отож, відлік розпочато...

Шановні майбутні співробітники!

Для того, щоб дізнатися про наявні вакансії, а також отримати детальну консультацію з приводу працевлаштування, достатньо зателефонувати за номером 0504562500 (Євгенія) або відправити резюме за адресою: e.kovalenko@niva-sa.com.ua. Прохання звертатись з понеділка по п'ятницю з 8.00 до 17.00

Наразі проводиться конкурс на заміщення наступних посад:

1. Мийник (розглядаються кандидати лише з прилеглих сіл до с. Двірківщина)
2. Оператор сушильних установок
3. Електрик

Вітальна світлиця - «Перевесельце»!

В останній день липня відзначила своє сонячне 60-річчя Любов Миколаївна Серга з Козлова Переяслав-Хмельницького району.

Щиро зичимо ювілярці щедру пригоршу літ у повазі і любові рідних та близьких! людей!

Постукалося розмаїтє 60-річчя і до ПОЛОЗ НІНИ ГРИГОРІВНИ зі Старої Оржиці на Згурівщині.

Бажаємо дочекатися нових щедрих дат у добромu здоров'ї та Милості Господній!

25 липня завітав заслужений ювілей до ПАСТЕРНАКА ВОЛОДИМИРА ІВАНОВИЧА з Русанова Броварського району.

Хай квітує його життє в обрамленні любові від оточуючих його людей!

На екваторі липня прийшло 60-річчя до ОНІСТРАТЕНКА ОЛЕКСІЯ МАКСИМОВИЧА з Переяславського, з чим ми його здоровимо!

Хай ваше щире серце не знає втоми ще до сотні літ у добромu наступі!

Веселе і радісне 60-річчя зустріла 23 червня ШЕВЧЕНКО ЛІДІЯ АНДРІВНА з с. Яблуневе Баришівського району.

Приєднуємося до усіх побажань і просимо прихильності долі до ювілярки!

ДЕРЕВ'ЯНКО ВІРА МИКОЛАЇВНА з Русанова Броварського району зустріла віхову 60-річну дату у житті 29 липня.

Хай ваші наступні ювілеї будуть іще світлішими і радіснішими!

СОРОКІНА ЛІДІЯ ІВАНІВНА відзначила чергову вагомому життєву дату 11 липня.

Нехай до неї у Русанів завітає ще багато нових ювілеїв, а супроводжують у житті Віра, Надія і Любов!

Нехай полинуть наші святкові віншування до того ж Русанова в сонячну оселю РАДЧЕНКО ТЕТЯНИ ЄВСТАХІЇВНИ, яка 10 липня відзначила 70-річний ювілей!

Хай теплим сонячним світлом і любов'ю будуть зігріті усі Ваші дні на землі!

Іще 14 липня зустріла 70-ліття РЕМЕЗОВА КАТЕРИНА МИХАЙЛІВНА з Паришкова Баришівського району!

Проте свято приватиме доти, доки про нього пам'ятають, тож бажаємо іще раз невичепного оптимізму, миру і радості!

Завітало 70-річчя до господи, де мешкає СОЛОВЕЙ ВАСИЛЬ ПЕТРОВИЧ (Русанів). Багато було щедрих привітань, та хочеться вкотре побажати ювіляру приматися життя, рідних та друзів.

Щоб ми через десятки років мали нагоду знову здоровити Вас!

ЛІСНЯНСЬКА НІНА ОЛЕКСІЇВНА з Двірківщини Яготинського району від 21 червня розміняла восьмий десяток літ!

Хай він буде не останній у вашому житті, і хай Бог оберігає вас своєю Милістю до наступних світлих ювілеїв!

НІЖЕНЕЦЬ СЕРГІЙ ВАСИЛЬОВИЧ з Гостролуччя Баришівського району має за плечима 80-річний ювілей, з чим ми його вітаємо і зичимо з висоти своєї життєвої мудрості бачити тільки світлі тони.

Хай будуть добрими приятелями міцне здоров'я і добробут!

Побогатшала ще на один рік і КОВАЛІВСЬКА ГАННА ДМИТРІВНА, тож нині приймає привітання з цілою пригоршею літ! Нехай полинуть і наші зичення до Козлова Переяслав-Хмельницького району! Хай буде мир у серці і країні, хай буде щастя у родині!

Гостролуччя - наступна 80-річна ювілярка ЛАВРІНЕНКО ОЛЬГА ОМЕЛЯНІВНА саме тут візначила свій ювілей.

Ми теж з приємністю приєднуємося до привітань рідних і близьких та бажаємо росяних світанків на довгі літа у щасті!

Іще вагомий ювілей - 85 років зустріла МИХАЙЛЕНКО ЄФРОСІНІЯ МИТРОФАНІВНА з Козлова.

Низький вам уклін, шановна, і щира вдячність за усе добро, посіяне Вами за всі ці роки!

І епогей нашої світлиці - 90-річчя МАЛИНКИ РАЇСИ ПЕТРІВНИ з Двірківщини. 24 липня звучали віншування на її честь у колі родини, а ми хочемо тільки висловити своє щире захоплення пройденим шляхом і просити у Всевишнього людського щастя!

Керівництво та працівники Групи Компаній «Нива Переяславщини» щиро, з роси і води зичать пайовикам-ювілярам многая літа, тепла від сонця і людей! А «Перевесло» запрошує вас надсилати на електронну адресу або передавати привітання через відповідальних по населених пунктах - для пайовиків безкоштовні!

Підсумки конкурсу від «П'ятачка!»

Історія цієї перемоги небуденна і дуже захоплива. Перший випуск нашого інформаційного бюлетеня «Перевесло» - побачив світ, і його побачили люди. Окрім розповідей про трудові будні компанії, чудових людей, із якими нас зводить доля, у ньому був фотоконкурс від «П'ятачка». Суть така: ти точно вкажеш назву продукції і отримувеш приз. При цьому жодної назви смаколиків видно не було, бо ми її добряче замаскували, аби вгадати - треба було постаратися.

І це вдалося молодому чоловікові - Колодій Євген побачив «Перевесло» у фірмовому магазині у Згурівці, куди частенько заходить, і взяв почитати. Потім захотів виграти конкурс, а допомогла йому однокласниця - Вікторія Чекарева: у неї круті підв'язки із магазином «П'ятачок», бо її мама, Олена, уже сім років працює тут продавчицею. І треба сказати, що магазин - один із краших. За

весь час нашого перебування жоден із відвідувачів не поскаржився, що дівчата його погано обслуговують.

Вікторія знає продукцію нашої торгової марки «на зубок», бо забігає до мами на роботу і сама любить усіляку смакоту, от і підказала кілька назв: «Ми з Женею зовсім не розраховували, що щось виграємо, вирішили надіслати відповіді із його електронної адреси ні на що не сподіваючись. Мені подобається вся продукція, але особливо люблю Паштет «Елітний», намазаш на хліб з майонезиком і м-м-м-м. Смачно, ситно і швидко».

Вікторія і Євген перейшли до дев'ятого класу і дуже скучили за школою, тому сподіваються, що до вересня епідемія піде

«ПЕРЕВЕСЛО» ЗНАЙШЛО ПЕРШОГО ПЕРЕМОЖЦЯ

на спад і вони зможуть зустрітися із однокласниками та вчителями. А поки що канікули, тому із задоволенням гайнули б на природу.

На вручення виграшу приїхала уся родина: сам Євген, його мама - Світлана, брат Володимир та сестра, так що наша подарункова торбинка помандрувала на стіл до багатодітної родини, тільки тато залишився чекати вдома.

Вручала подарунок менеджер торгового відділу - Наталія Дубошей та голова Благодійного фонду «Нива Переяславщини» Микола Федорович Шевченко. «У торбинці чи не вся лінійка нашого грильменю: Купати, Крепінет

з сиром, Ковбаски «Мюнхенські», Ковбаски гриль, Чевапчичі, Ковбаса «Домашня», Ковбаски «З прованськими травами». Саме такий вибір продукції, бо молодіжна компанія дуже полюбляє вилазки на природу та наше гриль меню», - зазначає менеджер.

А ще він дуже доречний, бо у мамі цієї родини - Світлани - 30 липня День народження. «Любимо вашу продукцію і вже майже десять років регулярно заходимо до магазину», - так про м'ясні вироби каже Світлана.

Ми щиро вітаємо іменинницю і бажаємо їй здоров'я, щастя і смачнотого життя. А всіх наших читачів запрошуємо читати нашу газету, брати участь у конкурсах, вигравати і робити своє життя щасливішим, а ми готові до цього докладати зусиль.

Увага, правильна відповідь: 1. Балик «Ювілейний», 2. Сардельки апетитні, 3. Шийка смачна, 4. Шинка екстра, 5. Шинка баликова, 6. Шинка Дрогобицька, 7. Шинка рубана, 8. Щоківина запечена, 9. Шпик «Бутербродний» з садовими травами, 10. Щоківина особлива.

Увага: конкурс! «ЦАРІ» ПОЛІВ, ЛІСІВ, ГОРОДІВ!

Доброго дня, шановні читачі «Перевесла»! Щойно ми підбили підсумки попереднього, а зараз пропонуємо вашій увазі новий конкурс під назвою: Книга рекордів «Перевесла»: «Цар: овоч-фрукт!».

Пришліть, будь ласка, своє фото або фото рідних з велетенськими або чудернацькими на вашу думку овочами чи фруктами (можуть бути гриби-ягоди).

Переможці не тільки отримають призи, а й побачать свої фото на сторінках нашої газети. Бонусом для учасників буде жартівливий підпис (можливо у віршованій формі). Словом, не будемо обмежувати вашу фантазію: вперед за призами! Відповіді присилайте на: pereveslo2020@ukr.net або передавайте через представників «НП» у населених пунктах.

1	2	3	4	5	6	7	8	9

Увага, іще один конкурс-кросворд! Дайте відповіді на запитання по вертикалі і відгадайте ключове слово (по горизонталі), замасковане у клітинках, виділених жирним шрифтом. Звертаємо вашу увагу, що потрібно не лише вгадати ключове слово, а й дати вірні відповіді на всі запитання. Результати чекаємо, знову ж таки, на електронну адресу або через уповноважених!

1. Діти - ... для літніх батьків.
2. Від чого плаває качка?
3. Його життєве ...: «Завжди!».
4. «Цвіте ..., цвіте а лист опадає...»
5. Рідня.
6. Приходить несподівано.

7. Сидяче місце.
 8. «І на сторожі біля них поставлю ...»
 9. Забута «культура».
- Генеральний спонсор конкурсів - торгова марка «П'ятачок»: «Тільки свіже, тільки для вас!».

Міжрайонний інформаційний бюлетень
Групи компаній «Нива Переяславщини»
Розповсюджується на Баришівський, Згурівський,
Яготинський і Переяслав - Хмельницький райони
Віддруковано - ПП «Видавництво «Слово»
Наклад- 3000 примірників

08420, Україна
Київська обл., Переяслав-Хмельницький р-н,
с. Переяславське, вул. Привокзальна, 2
<http://niva-group.com>
Матеріали номера підготувала Г. Третяк
Дизайн і верстка М. Нанінець